

V období druhé poloviny 20. století zaznamenal český sborový zpěv velký rozkvět a s ním spojený markantnější zájem z řad skladatelů, kteří se neubránili narůstajícímu vlivu tohoto žánru a postupem času mu věnovali nejedno ze svých děl. Velký vliv na tento fakt měl bezesporu v sedmdesátých letech vznik nejrůznějších skladatelských či interpretačních soutěží, které plnou měrou reflektovaly potřeby sbormistrů i tehdejšího sborového zpěvu, a nelze se tak divit, že sebou přinesly do sborového repertoáru nepřeborné množství jak kvalitních, tak i méně cenných děl.⁸ Řada těchto skladeb prokázala, že jejich autoři dětskému zpěvu rozumějí, vědí, čím dětského zpěváka zaujmout a jak ho vtáhnout do světa vlastní hudební poezie, o kterou se ve svých kompozicích chtěli s dětmi podělit. Mezi autory, kteří do dětské duše promlouvají jednoduchým, srozumitelným, avšak nápaditým a hudebně bohatým jazykem, můžeme bez naprostého zaváhání přiřadit i skladatele Jana Málka, který do povědomí sborové veřejnosti vstoupil právě díky opakujícím se úspěchům v Jirkovské skladatelské soutěži, kam od roku 1971 téměř pravidelně zasílal své práce.